

Głowefami, ton Szwjaty, ton Newinojty | a wot Rjeschnikow wotdzjeleny.

Ton. Knes menuje pak so jene pschenczne Sorno, a so bychmy wedzili, so je won ton Kljeb teho Ziwenja, fotryz schjednje psches Wjeru jymy. Pschetoz runje fajz nasche zmertue Gjelo se sachodnym Kljebom sdierzane budze, tak dyrbi so nascha nezmertna Duscha smesachodnym Kljebom, we fotrym wjeczne Ziwenje je, sdierzecz. Nasche hubene Gjelo može derje drudy jedyn Dzen aby dwaj bes Kljeba a bes Jydzie bycz, ale jeneho wjernego Kscheszijana wjerjaza Duscha ne može bes Jydzie, fotraz je Krystus, žanu Schtundu bycz. Pschetoz tak husto hacz na twojeho Knesa Krystuža spominach, tak husto jysch ty wot nebo. Tak husto knemu sdychujesch, tak husto je won twoja Jydž. Tak husto, hacz so licho horkeho Czerpenja a Wumrecza možnje troschtujesch a so we Bosy sweszelisch, tak husto wuziwasch ty ton prawy nebeski Kljeb.

Dyž pak so praschesch: Schto tejj je to, so ton Knes praji: Ja ſym ton žiw y Kljeb, ton Kljeb teho Ziwenja, schtuž wotemne jy, ton nebudze nidy lodny? Temu wotmolwju: To je ton Troscht a to duchomne Beſzelje, fotrez we Krystužu masch. To je jene krasne duchomne dobre Ziwenje, haj jena Hoszinaſa nasche Duschje, wot fotrejeſ ton wožoki Kyrliſch Salomona St. 5. st. 1. piſche: Jyſze moji Lubi, a piſce moji Pscheczeljo, a napiſce ſo, a tejj ton 23. Psalm st. 5. Ton 36. st. 18. Ton 48. st. 11. ryczi; dale tejj ton Prophetata Jesaias na 55. St. 15: Ku puječe darmo, woboje Wino a tejj Mloko.

Schto pak ma to na ſebi, so ton Knes praji: Schtuž wotemne jy, ton nebudze nidy lodny. Dyž tola Davit praji: Rajz

Jelen jachli po ſymnej Wodzi ic. Ps. 42. a tejj Sirach we Meniteje wjeczneje Mu droſzje: Schtuž wotemne jy, ton je pschetoſtodny pomni? Ja wotmolwju: Ton duchomny God po Krystužu, to je, ta Wjera a ta Lubosz, dyrbi pschetoſ pola nas bycz, hewak nemožemy wot Krystuža jyſz. Alle ton God po tym Szwjeczi ſajndze wjerzej Duschi, fotraz prawje wot Krystuža jy, so wona niczo wo Szwjet wjazy nerodzi. Pschetoz wona ma we Krystužu ſchitko, haj ſchego doſz, a to prawe Naſyčenje Ps. 17. st. 17. Ja pak zu wola dač tw oje Wobleczo we Prawdoszi, ja budu naſyčeny, dyž ja wotzuczu po twojej Podomnoſzi. Ach, tedom je Duschi derje, dyž je Krystuža prawje woptala, to pschetrochi ſchitko rjane a lubosne Beſzelje teho Szwjeta, a je ta prawa nebeska Sslotkoſz a jandzelske Pieſje. To je to prawe potajne Manna teho Paradiſa.

b) Dale menuje so ton Knes pschenczne Sorno, so bychmy lodni po nim byli; c) a so by ftseczem u wopofasat, so won nasche Gjelo a Krej je, jene rjane, wožebne čiſte člowſke Gjelo, fajz jene pschenczne Sorno, a so ze ſo ſnami ſjednoczicz, fajz ſwjaty Pawol praji: 1. Kor. 10, 17. My ſimy ſchizy jene Gjelo we Krystu Jeſuſu; d) a potom, so dyrbi to pschenczne Sorno do teje Rolje nascheje Wutroby ſyte bycz, tam roſz a wele Płodow teje Prawdoszje a nowe Ziwenje pschinez.

Rftseczem u dyrbesche to pschenczne Sorno ſyte bycz a wumrecz, jeli so ſo dyrbesche pschisporęcz a ſwoje Płody zytemu Szwjetej pschinez. Tu zyt ja tola rad wedzicz, fajfe to Płody ſu? 1) Pschetoz kojzde Sorneſchko pschinezhe ſwojeho Kunja. Ach haj, ſchizy wjerjazy Głowekojo ſu teho pschenczneho Sorna Płody. Laj, neje to wulfi Troscht, ſo ſy ty teho pschenczneho Sorna